

Den 1. december 2011 blev i sag nr. SKS 60-1943/2011

Arving 1

Adresse 1

By 1

og

Arving 2

Adresse 2

By 2

mod

Særbarn

Adresse 3

By 2

afsagt

Dom

Sagen drejer sig om fortolkning af testamente.

Afdøde afgik ved døden den 10. maj 2009. Afdøde blev den 7. december 1941 gift med Ægtefælle og fik i dette ægteskab sønnerne Arving 2, Arving 3 og Arving 1.

Ægtefælle fødte den 20. september 1937 inden ægteskabet med Afdøde datteren Særbarn. Særbarn har boet sammen med Afdøde, fra hun var 4 år gammel. Særbarn er ikke adopteret af Afdøde. Særbarn fik i henhold til tilladelse af 28. juni 1943 fra Aalborg Stiftamt tilladelse til at bære slægtsnavnet Navn

Afdøde flyttede i 1970 sammen med Person 1, der afgik ved døden omkring 1990.

Under denne sag, der er anlagt den 18. august 2011, har sagsøgerne Arving 1 og Arving 2 nedlagt påstand om, at sagsøgte Særbarn skal anerkende, at hun ikke er arving i boet efter Afdøde.

Særbarn har nedlagt påstand om frifindelse.

Særbarn er af Civilstyrelsen meddelt fri proces den 11. oktober 2011. Sagen er efter sin art ikke omfattet af en retshjælpsforsikring.

Boet blev udleveret til Arving 1, Arving 2 og Arving 3 til privat skifte

den 9. juli 2009. Boet blev sluttet den 8. marts 2010 med betaling af boafgift. Boet blev genoptaget den 15. september 2010 og den 3. januar 2011 udleveret til behandling ved bobestyrer.

Afdøde har oprettet testamenter den 10. oktober 1973, 10. maj 1978 og 29. august 1991.

I testamentet af 10. oktober 1973, punkt 1, foretages nogle testationer til fordel for **Person 1**.

Testamentets punkt 2 er sålydende:

Hvad jeg i øvrigt efterlader mig skal deles ligeligt mellem mine 4 børn i ægteskabet med fru **Ægtefælle**, f. Jensen, **By 3**.

Disse er a) fru **Særbarn**, **By 2**
 b) elektriker **Arving 2**, smst.
 c) tømrer **Arving 3**, Vester Allé, Hobro
 d) handelslærling **Arving 1**, f. 10.02.1953, **By 3**.

Den 10. maj 1978 oprettede afdøde en kodicil til testamentet af 10. oktober 1973 med nogle bestemmelser vedrørende **Person 1**.

I punkt 3 anføres:

Iøvrigt forbliver testamentets bestemmelser uændrede.

Den 29. august 1991 oprettede **Afdøde** en kodicil med følgende ordlyd:

KODICIL

Undertegnede **Afdøde**, **Adresse 4**, 9500 Hobro, cpr.nr. 300513-, opretter herved følgende kodicil til foranstående testamente og kodicil, oprettet for notarius i Terndrup den 10.10.1973 og 10.5.1978:

1.

Det af mig den 10.10 1973 oprettede testamente med kodicil oprettet den 10.5.1978, begge for notarius i Terndrup, tilbagekaldes herved i sin helhed.

Alt hvad jeg efterlader mig, skal herefter tilfalde mine børn.

.....

Som identitetsvidne underskrev advokat **Person 2**.

Den 10. december 1992 skrev advokat **Person 2** til **Afdøde**:

Civilretsdirektoratet i København har nu meddelt mig, at der efter de foreliggende oplysninger ikke er sket en egentlig adoption, hvorimod der i sin tid er meddelt en navnetilladelse, d.v.s. en ret til for **Særbarn** at få Deres navn.

Såfremt det nærmere skal undersøges om der foreligger en adoption, hvilket ikke kan udelukkes, må det nærmere oplyses hvor og hvornår **Særbarn** er født. Det bedes derfor meddelt mig, hvorvidt De er bekendt hermed.

Under sagen er der afgivet forklaring af **Arving 2**, **Arving 1**, **Særbarn**, **Vidne 1** og **Arving 3**.

Arving 2 har blandt andet forklaret, at han er født den 25. april 1943 og den ældste af de tre brødre. Han og hans brødre kaldte **Særbarn** for søster. Hun kaldte dem for brødre og afdøde for fader. Han blev først efter at være blevet konfirmeret klar over, at **Særbarn** ikke var datter af **Afdøde**. Der blev ikke talt herom i hjemmet. **Særbarn** flyttede hjemmefra, da hun var 14 ½ år, men kom stadig i hjemmet. Hun flyttede senere til Fyn. Forældrene gik hver til sit i 1966/67. **Ægtefælle** flyttede til **By 3** sammen med de to yngste brødre. Det endelige brud skete 1-2 år senere. Herefter havde **Særbarn** ingen kontakt med **Afdøde**. **Særbarn**, de to andre brødre og han havde et normalt familiemæssigt forhold frem til 2009. I begyndelsen af 80'erne fik han igen kontakt med **Afdøde**. De talte ikke om, hvem der skulle arve, eller om **Særbarn** var datter af **Afdøde**. **Afdøde** sagde, 2-3 år før han døde, at **Arving 2** ikke skulle give de to brødre noget af det, **Afdøde** efterlod sig. **Afdøde** nævnte ikke **Særbarn**. I øvrigt talte han ikke om, hvem der skulle arve ham. **Afdøde** bad ham om at sælge huset og tilkendegav, at han skulle tage alle pengene, idet **Arving 3** og **Arving 1** ikke skulle have noget. Da **Afdøde** fyldte 90, sendte han invitation til **Arving 3** og **Arving 1** og deres børn, men ikke til **Særbarn**. Han deltog som den eneste i fødselsdagen. Faderen døde alene på sygehuset. Han tog sig af begravelsen. **Særbarn** og de andre brødre deltog ikke i begravelsen. Han var ikke klar over, at faderen havde oprettet testamente. Han vidste ikke, om afdøde havde adopteret **Særbarn**.

Arving 1 har blandt andet forklaret, at der indtil 1966-67 var et almindeligt familieforhold. Han anså **Særbarn** som sin søster. Der blev ikke talt om, at **Særbarn** ikke var datter af **Afdøde**, og han var ikke klar herover. Han flyttede til **By 3** med sin moder, da han var 11 år. Han besøgte **Afdøde** jævnligt i en periode. De gled fra hinanden, og kontakten ophørte, da han var 16-17 år. De andre søskende havde heller ikke kontakt med **Afdøde**. Der var ikke et egentligt opgør. **Afdøde** var ikke med til hans bryllup i september 1983. Han havde ikke lyst til at invitere ham, og moderen levede stadig. Han inviterede **Afdøde** til efterbryllup. Det var

sidste gang, han så og talte med ham. Han modtog en invitation til Afdødes 90 års fødselsdag, men sagde nej tak. Han har ikke drøftet Særbarns status med Afdøde. De andre brødre og han har aldrig talt om Særbarns status. Arving 2 og Arving 3 var uenige om, hvorvidt Særbarn var arving. Han fik kendskab til testamenterne, efter at Afdøde var afgået ved døden.

Særbarn har blandt andet forklaret, at hun var storesøster i familien. Hun sagde fader til Afdøde. Hendes moder og Afdøde fik hendes biologiske faders underskrift på, at hun måtte bære Afdødes slægtsnavn. Hun kom i hjemmet indtil et år før bruddet. Der fandt ikke et egentligt opgør sted. Hun har ikke set eller talt med Afdøde siden. Hun blev ikke inviteret til Afdødes 90 års fødselsdag. Arving 2 var ansat i hendes og hendes ægtefælles virksomhed i 40 år. Han bor 1 km fra hende. Hun så også Arving 1 og Arving 3. Hun havde ikke kendskab til testamenterne. Arving 2 har fortalt, at afdøde, kort før han kom på plejehjem, fortalte, at hun havde besøgt ham. Hun har ikke talt med Afdøde eller sin moder om sin juridiske status. Hun blev ikke kontaktet af afdøde i 1992.

Vidne 1 har blandt andet forklaret, at han er gift med Arving 2's datter Person 3. Han har fra 2003 til 2009 besøgt Afdøde ca. en gang om måneden, både sammen med Person 3 og alene. Afdøde og han havde mange fælles interesser. Det gik Afdøde på, at han ikke havde kontakt med sine sønner. Han gav ikke udtryk for, at han var ked af, at Særbarn ikke besøgte ham. Når Afdøde talte om skilsmissen fra Ægtefælle, talte han om Særbarn. Afdøde fortalte ham flere gange, at han havde oprettet testamentet, og at han ikke skulle oprette flere testamentet. Afdøde sagde, at de tre drenge nok skulle ordne tingene efter ham, og at en advokat ikke skulle blandes ind i det. Afdøde talte aldrig om, at Særbarn skulle inddrages i boet. I forbindelse med, at de talte om testamentet, fortalte Afdøde, at han havde undersøgt, blandt andet ved kontakt til statslige myndigheder, om Særbarn var adopteret. Han fortalte, at der ikke var fundet bevis for det. Afdøde nærede skepsis over for omverdenen og ville gerne gøre tingene selv. Afdøde gav klart udtryk for, at alle tre sønner skulle arve. Afdøde opfattede ikke Særbarn på linje med sønnerne. Han omtalte sønnerne som sine tre drenge og sine tre børn. Han var helt klar over, at han ikke var fader til Særbarn, og nævnte det for ham.

Arving 3 har forklaret, at han var 16 år, da forældrene flyttede fra hinanden. Særbarn har altid været der som søster. Afdøde havde et godt forhold til Særbarn og holdt hendes bryllup. Efter 66/67 besøgte han Afdøde 2-3 gange de følgende år. Han besøgte ham sidste gang i 1967 eller 1968 og har ikke haft kontakt med ham siden. Han var klar over, at Arving 2 besøgte Afdøde. Han tilkendegav i forbindelse med boets behandling, at Særbarn skulle arve på linje med brødrene. Han har altid set hende som en søster. Særbarn og Arving 1 havde det samme

forhold til **Afdøde**, som han selv havde. De talte ikke herom. De tre brødre og **Særbarn** havde et godt forhold til hinanden. Han har ikke kendskab til udtalelser fra afdøde om, at kun brødrene skulle arve.

Sagsøgerne har til støtte for påstanden anført:

1. Afdødes kodicil af 29. august 1991 skal lægges til grund for arvedelingen, som den eneste ikke tilbagekaldte testamentariske disposition.
2. Udtrykket "mine børn" i kodicil af 29. august 1991 omfatter alene biologiske børn og adoptivbørn.
2. Afdøde har valgt at tilbagekalde sit testamente af 10. oktober 1973, hvor sagsøgte var nævnt som arving, i stedet for at "genoplive" bestemmelsen i dette testaments pkt. 2 i fuldt omfang. Det havde været mere naturligt blot at henvise til denne bestemmelse, hvis den var i overensstemmelse med testators vilje.
4. Indholdet af afdødes testamente af 10. oktober 1973 kan ikke påberåbes som fortolkningsbidrag, idet afdøde udtrykkeligt har tilbagekaldt denne testamentariske disposition.
5. Afdøde bruger ordet "herefter" i tilslutning til tilbagekaldelsen af de tidligere testamentariske dispositioner. Dette må antages at henvise til, at selve tilbagekaldelsen medfører, at "mine børn" er arvinger.
6. Afdøde må antages at have været vidende om, at sagsøgte ikke var adopteret og dermed ikke var legal arving i hvert fald i december 1992 og har desuagtet ikke fundet anledning til at ændre eller præcisere dispositionen fra august 1991.
7. Afdødes tilkendegivelser over for de biologiske børn og andre underbygger påstanden om, at sagsøgte ikke skal være arving i boet.

Sagsøgte har til støtte for påstanden anført, at testamentet fra 1973 indeholder nogle bestemmelser til fordel for en husbestyrerinde og hendes børn og udtrykte i øvrigt, at det øvrige skulle "deles ligeligt" mellem mine 4 børn i ægteskabet med **Ægtefælle**. Kodicillen fra 1978 indeholdt igen nogle bestemmelser af betydning for husbestyrerinden og i § 3 en bestemmelse om, at testamentets bestemmelser i øvrigt forblev uændrede. Kodicillen blev oprettet efter husbestyrerindens død, og testamentsopretteren henviste alene til "mine børn". Der er intet, der indikerer, at han med denne henvisning mente noget andet, end han havde tilkendegivet i testamentet af 10. oktober 1973. De testamentariske bestemmelser kan alene tages til indtægt for, at afdøde med henvisning til "mine børn" var de børn, som han i testamentet fra 1973 havde beskrevet som sine børn i ægteskabet med **Ægtefælle**. Alle testamenter er oprettet i perioder, hvor afdøde havde sporadisk kontakt med børnene. Afdøde har villet sikre husbestyrerinden og hendes børn. Sagsøgte er opvokset i hjemmet som en del af en søskendeflok. Der er ikke belæg for at antage, at afdøde i tiden mellem testamentsoprettelserne havde ændret opfattelse af, hvem der var hans børn og dermed arveberettigede. Sagen skal afgøres efter testamentet af 1973.

Skifterettens afgørelse:

I codicillen af 1991 tilbagekaldes de tidligere testamentariske dispositioner i deres helhed, og i modsætning til testamentet af 1973 anvendes alene betegnelsen børn. Brevet af 10. december 1992 fra advokat **Person 2** **[redacted]** viser, at **Afdøde** var opmærksom på, om **Særbarn** var adopteret. I følge brevet var der ikke var noget, der tydede på det, men det kunne dog ikke udelukkes. **Afdøde** præciserede ikke testamentet efterfølgende. Der havde siden den første testamentsoprettelse ikke været nogen kontakt mellem **Afdøde** og **Særbarn**. Retten finder det herefter betænkeligt at lægge til grund, at "mine børn" omfatter andre end afdødes biologiske børn. Sagsøgernes påstand tages herefter til følge som nedenfor bestemt.

Sagsomkostningerne er fastsat således, at 1.750 kr. vedrører retsafgiften og 22.000 kr. inkl. moms vedrører salær til sagsøgernes advokat.

Thi kendes for ret

Sagsøgte **Særbarn** skal anerkende, at hun ikke er arving i boet efter **Afdøde**.

Statskassen skal inden 14 dage betale 23.750 kr. i sagsomkostninger til sagsøgerne **Arving 1** og **Arving 2**.

Dommer